

Pokémon GO

Teribear

Šifrovačka KPŠ

Dejčková

Slovo šéfa

Mgr. et Bc. Daniel Kaiser

nými listy a hlavně zkracujícími se dny. Podzim je také časem sklizně a letos jsme výsledky sklizně zapojili do surovinové základny školní jídelny. Vypěstované dýně, jablka a kedlubny paní kučařky využily do salátů a omáček. Okrásné dýně a ořechy si pak můžete při Jarmarku 23. listopadu ve školním stánku zakoupit a využít při výzdobě v závěru roku 2016.

V loňském roce třídy připravily tolik zboží a dárků, že se podařilo vydělat bezmála 100 tisíc. Rozhodli jste se podpořit opuštěné děti v kojeneckém ústavu, zakoupit minigolf,

nakrmit lemura katu v ZOO, zřídit bludiště na spodním hřišti. Kam letos vložíte vydělané peníze? To záleží nejen na výsledku Jarmarku, ale i na náparech, které si můžete začít připravovat!

Klidné podzimní prázdniny a příjemný listopad!

Pěkný den, podzimní dny se se ozvaly nižšími teplotami, mlhami, zbarve-

V tomto čísle najdete

Slovo šéfa	2
Zprávy z parlamentu, Branný den, Andulky v Rudolfinu	3
Rosničky v zemědělském muzeu	4
Edison a Týden jazyků	5 - 7
Letem světem - Čaj o šesté, Říčanská hájenka, Teribear, Den s Jížou	8 - 10
Fenomén Pokémon	11 - 13
Světový pohár	13
Singltrek pod Smrkem	14
Temný Gotham v televizi	14
Kdo je prokleté dítě?	15
Obr Dobr	15
Půlstoletí Star Treku	16
Freddie Mercury	16 - 17
Tvoje tvář má známý hlas	17
Šifrovačka KPŠ	18 - 19
Limeriky 8. Š & T	20

Redakce

Dytrychová, 6.A, Marek Kváš, 6.B, Ema Hupmplíková, 5.D, Skořepová Klára, 5.D, Daniel Pícl, 6.B, Sára Jankovičová, 8.T, Bejčková Emílie, 5.E, Kyliánová Lucie, 5.G, Kuroedov Sergej, 9. P, Stejskalová Natálie 8.U, Chudoba Marek, 5. G, Šoltésová Barbora, 5. D, Snorová Charlotta 6. C, Křečková Klára, 5.D, Lančarič Vojta, 7. V

Metodické vedení: Bc. Tomáš Féllinger, Grafická úprava: Mgr. Jiří Valášek

Všechny obrázky, pokud není uvedeno jinak, jsou vedeny pod licencí Creative Commons.

Zprávy z parlamentu

Jakub Rychlý, 9. P

Na zářijovém a říjnovém parlamentu se řešily převážně školní akce, sčítaly se první body do školní hry a připravovalo se na předvánoční období. V září také proběhl výjezd školního parlamentu, na kterém byli zvoleni kapitáni, předseda a tajemník. Každý z kapitanů dostal své úkoly a nyní je již provoz parlamentu v plném proudu. V pondělí 31. října dostane každá třída polystyrenovou kouli, kterou by si měla třída do 21. listopadu vyzdobit podle názvu a charakteristiky, následně bude

pověšena na vánoční stromek, který bude umístěn ve

vestibulu školy. Také nám právě skončily podzimní

prázdniny, které byly obohaceny ředitelským volnem.

Dne 23. listopadu nás očekává již tradiční Jarmark a Zimní blešák, kde budou třídy prodávat své výtvary či nějaké dobroty. Od 29. listopadu do 1. prosince bude probíhat sběr papíru. Jednou z hlavních akcí pro 1. stupeň bude Vánoční koncert, který patří mezi tradice naší školy.

Branný den

Veronika Dytrychová, 6. A

Dne 5. října se konal Branný den. Naše třída se rozdělila na tři skupiny. Jedna šla podle soupisnic GPS a další dvě podle mapy. V Krčském lese jsme

na vyznačených bodech hledali papíry s úkoly. Úkoly byly různé přesmyčky, počty a křížovky. Také jsme poznávali hasicí přístroje, učili se, co patří do evakuačního zavaza-

da a jak používat obinadlo.

Byla docela zima. Vrátili jsme se do školy, kde jsme vypracovali zbylé úkoly, které jsme v lese nestihli. Pak jsme šli na oběd.

Andulky v Rudolfinu

Veronika Dytrychová, 5. A

Dne 7. října jsme šli na koncert do Rudolfiny. Ve škole jsme měli jen první hodinu (český jazyk) a potom jsme jeli autobusem na Roztyly. Pokračovali jsme metrem na Muzeum a potom vystoupili na Staroměstské.

Koncert v Rudolfinu měl dvě části. První část se jmenovala Cí je má vlast?. Česká filharmonie hrála skladby Bedřicha Smetany. Nejvíce hrála ukázky ze skladby Blaník. V druhé části vystoupila paní Ida Kellarová s dětským pěvec-

kým sborem Čavorenge. Zpívají v něm hlavně děti z romských chudých osad. Když koncert skočil, jeli jsme opět metrem a autobusem zpět do školy a hned jsme šli na oběd. Všichni jsme si to moc užili!

Foto: Zdena Effová

Rosničky v zemědělském muzeu

Rosničky

Ve čtvrtek 22. září navštívila třída Rosniček výstavu *Od věků sloužím člověku* v Národním zemědělském muzeu na Letné. Výstavou nás provedl sympatický lektor, který seznámil děti s obaly od pravěku až po dnešek. Součástí výstavy byla

také část o třídění odpadu (většinou totiž vyhazujeme právě ty obaly). K vyplnění jsme dostali pracovní listy.

Několik příspěvků od dětí:

V muzeu to bylo fajn. Zjistil jsem, že se věci recyklují.

Jan Řepka

Viděli jsme skafandr kosmický, potraviny, co jedí v kosmu, a pravěké lidi, jak nosili žhavé uhlíky ve vydlaném dřevě.

Šimon Dudek

Foto: Tomáš Fellingner

EDISON a Týden jazyků

V týdnu od 19 do 23. září navštívili naši školu studenti z různých zemí. Potkávali jsme se s nimi na chodbách, na obědě i na hodinách cizích jazyků. Také jsme se nimi setkali i na středním projektu. Pracovali jsme na kostýmech, známkách, pohledech, na návrhu maskota, na medailích a vlajce. Některé úkoly byly těžší, než jiné. Projekt se mně i celé 6.A líbil.

Michal Pick, 6.A

Dne 19. září jsme se šli do tělocvičny seznámit s cizinci, čímž jsme zahájili projekt Týden jazyků. Rozdělili jsme se do malých skupin. Já a moje kamarádka jsme měli slavné sportovce. Ve středu, 21. září, jsme se sešli v amfiteátru, kde nám řekli, o co vlastně půjde. Poté jsme se s mojí skupinkou odebrali do třídy a začali jsme vytvářet plakát se slavnými spor-

tovcy z Egypta. Když jsme nějaké informace nevěděli, šli jsme se zeptat cizince, který nám vše potřebné sdělil. Jakmile jsme všechno dokončili, měli jsme za úkol svou práci odprezentovat, což jsme zvládli dobře.

Eliška Zlámaná, 6.A

V rámci projektu EDISON nás tu navštívili zahraniční studenti. Ve středu jsme pak měli projekt, který byl zaměřen na cizí země a také na olympijské a paralympijské hry. Plnili jsme různé úkoly, které se vztahovaly k hrám a k cizím zemím, z nichž cizinci pocházeli. Navrhovali jsme medaile a oblečení, tiskli na vlajky, sportovali, ale také jsme zjišťovali informace o některých zemích. Když všechny aktivity skončily, vrátili jsme se do tříd a povídali si o tom, co jsme vytvořili.

Dytrychová Veronika, 6.A

Během Týdne jazyků nás navštívila studentka z Turecka. Její jméno jsem úspěšně zapomněl. Když přišla, nerozuměl jsem jí ani slovo. Paní učitelka odešla dát si kávičko a nás tam nechala napospas osudu. Turkyňě mě vyvolala a já nevěděl, co mám dělat, tak ze mě vypadlo: „I don't know.“ Ona se na mě zamračila a já dostal ošklivý pocit. Ostatní mi proto řekli, co mám dělat a už to bylo v pohodě. Mluvila o Turecku, o sushi, zvířatech, o moři, jak se tam žije nebo jaká je tam teplota. Pak se s námi podělila o tajemství výroby kávy a řekla nám, že tam skoro nikdo nic neukradl a tak dál. Jenže to už se nám krátíl čas a zazvonilo. V tu samou chvíli přišla i paní učitelka a vypustila nás na další hodinu.

Daniel Dvořák, 6.A

Rozhovor

Rodiny některých žáků naší školy poskytly zahraničním studentům v průběhu Týdne jazyků střechu nad hlavou. S těmito žáky vám redakce Kiwimagazínu přináší rozhovor.

Kterého cizince jste u sebe měli ubytovaného?

Adriano Tacchi: Cinny Chen.

Anna Marie Crhová: My jsme měli Annu Nagel z Německa.

Tereza Bečvářová: Boodyho z Egypta a Ramiho z Tuniska. Bylo fajn, že jsme se přesvědčili, že ne všichni muslimové jsou takoví, jak si většina lidí myslí.

Byli vám studenti sympatičtí?

Adriano: Ano, byla velmi milá.

Anna Marie: Ano, hodně.

Tereza: Ano, nejvíc teda Rami.

Jakým jazykem jste se dorozumívali?

Adriano: Anglicky.

Anna Marie: Mluvili jsme anglicky a německy.

Tereza: Dorozumívali jsme se anglicky.

Učili jste cizince češtinu?

Adriano: Ne, protože to bylo moc složité.

Anna Marie: Ano, trochu jsme to zkoušeli. Třeba čtvrtěk, ahoj a ještě další.

Tereza: Ano, klasická slo-

va: Ahoj, děkuji, prosím...

Dozvěděli jste se něco nového o zemi, ze které cizinci pocházeli?

Adriano: Ne, jen o místě, kde ona bydlela.

Anna Marie: Něco málo o jejich svátcích, ale ty jsou podobné jako u nás.

Tereza: Ano, dozvěděli jsme se o různých jejich zvycích.

Seznamovali jste se vzájemně o tradicích v zemích?

Adriano: Ano, třeba o jejich talismanech.

Anna Marie: Ano, tak trochu, ale ty jsou podobné jako u nás.

Tereza: Ano, byli to muslimové, takže jsme se o nich dost věcí dozvěděli.

Ochutnali jste nějaká jejich domorodá jídla?

Adriano: Ano, chilli brambory, vaječný pudink.

Anna Marie: Vařila nám, ale bylo to podobné jako v České republice?

Tereza: Vzhledem k tomu, že jsme měli samé kluky, tak jsme nedostali možnost.

Jak vypadal váš běžný den s cizinci?

Adriano: Přišli jsme domů a začali si povídat, poté jsme šli nakoupit jídlo.

Anna Marie: Anne většinou s ostatními chodila někam

pryč, ale po večerech u jídla se s námi hodně bavila.

Tereza: Ráno jsme vstávali dříve než oni, vzbudili jsme je vždy v sedm. Vstali a trávili pak dost času v koupelně. K snídani si vždycky dali jenom kafe, pak nás máma hodila autem do školy. Po škole byli cizinci někdy doma a někdy ne. Většinou přišli večer hladoví, tak si dali večeři a povíдали si s námi. Když byli doma, trávili většinu času v pokoji na telefonu nebo na notebooku.

Ubytovali jste u sebe nějaké cizince už v minulých letech? Co vás vedlo k tomu ubytovat je tentokrát?

Adriano: Ano, už jsme u sebe v minulých letech měli ubytované cizince a tentokrát nás k tomu dovedl pan ředitel.

Anna Marie: Už jsme u sebe měli cizince v minulých letech. Letos nás k tomu vedlo to, abych si zlepšila angličtinu.

Tereza: Ano, tento rok to bylo potřetí. Přijde mi, že je super si někoho doma takhle ubytovat, procvičíte si angličtinu a poznáte je mnohem víc než jen ze školy v hodinách.

Jste s cizinci stále v kontaktu?

Adriano: Trochu, jen přes Facebook.

Anna Marie: Ano jsme, stejně jako s těmi, které jsme měli v minulých letech.

Tereza: Ano, jsme.

Den jazyků obrazem

Letem (jižním) světem

Den s Jížou

Marek Chudoba, 5. G

Dne 1. října se konal na školní zahradě den s Jížou pro 1. – 4. třídu na téma Rytířské klání. U vstupu jste mohli zaplatit dobrovolné vstupné. V 10:00 byl začátek a konec ve 13:00. Bylo tam hned několik stano-

višť. Najít jste tak mohli písařskou dílnu, kde se učilo psát tehdejším písmem, mohli jste zjistit, jak se vyrábí štít nebo jste si mohli namalovat vlastní erb. U stanoviště s vyšíváním jste dostali jehlu a nit, a vyšívali jste. Pokud jste

měli odvahu, dostali jste do ruky kuš a luk a stříleli jste na terč. K řezání klády jste dostali pilu a u poznávání bylin jste dostali možnost ověřit si své znalosti. Tak poděkujte KPS za skvělou sobotu.

Úžasný čaj o šesté

Marek Chudoba, 5. G

V naší školní jídelně dne 11. října se konala přednáška s názvem Čaj

o šesté. Během ní jste si mohli prohlédnout školní kuchyň (bramborová kaše není

z prášku!), poslechnout přednášku o stravování v Evropě a ochutnat některá jídla.

Na hájence v Říčanech

Datli

V minulém Kiwi jste si mohli přečíst článek o tom, jak byli pátáci na ekoprogramu na Říčanské hájence. Protože i my jsme pátáci, zúčastnili jsme se také. Program byl stejný, jen odpolední hry se lišily.

Na hájence se nám moc líbilo, počasí bylo úžasné a program zajímavý. Hodně jsme se naučili. Příkládáme alespoň pár fotek.

Foto: Daniela Kaudersová

Fretky na Říčanské hájence

Stejně jako všechny 5. třídy, i Fretky se vydaly na Říčanskou hájenku poznávat les. Výlet to byl báječný, počasí nám přálo, a tak jsme si mohli užít programu, her i času stráveného v přírodě...

Tady jsou shrnuty naše dojmy.

Na Hájence se mi líbil program. Byl akční a zábavný. Moc jsme si to užili.

Nejvíce mě tam bavilo sbírat brouky. Na ty brouky jsme používali štětec, abychom je zahnali do skleničky, co měla místo víčka lupu.

Našli jsme hrobařika. Byl nalezen ve vajíčku. Páchnul, protože se živí zdechlinami a vajíčky živočichů.

Líbilo se mi, že jsme kromě brouků našli i jejich larvy. Našli jsme larvu kovařika. Dospělého kovařika jsme však nenašli.

Nelíbilo se nám hledání stromů, protože jsme nemohli najít buk.

Nejvíce se mi líbily hry v lese. Byl tam dobrý lesík s prohlubněmi na schovku a na babu. Hráli jsme vždy, když jsme měli chvíli volna. Bylo to hodně napínavé.

Nejvíce se mi líbil odpolední a večerní program. Odpoledne jsme dělali různá řemesla a večer jsme nejdříve hráli různé hry a potom jsme měli volno.

Líbilo se mi, že tam byly pa-landy, protože jsme mohli lézt nahoru a s holkama jsme tam hrály hry.

Mně se nejvíce líbila řemesla, která jsme si mohli vyzkoušet. Udělali jsme těsto a z něho rohlíky a precíčky.

Vyráběli jsme náramky a tkali jsme. Tkali jsme dečky a hrozně mě to bavilo. Klidně bych mohla tkát celý den, ale kdyby se mi to zamotalo, nechtělo by se mi to rozplétat.

Nejvíce se mi líbilo skládání džberu. Všichni jsme museli spolupracovat.

Líbilo se mi pečení špekáčků v troubě. Na ohni jsme nemohli opékat, protože bylo moc sucho a byl zákaz rozdělávání ohně.

Líbilo se mi pomáhání učitelkám v roznášení jídla, hořčice a kečupu.

Na Hájence jsme s naší paní učitelkou hráli různé hry. Jedna z těch her se jmenovala *Indiánský baseball*. Při hře jde hlavně o spolupráci. Hra spočívala v tom, že každý tým měl 4 míčky a cílem bylo získat všechny soupeřovy míčky na svou stranu. Je to týmová hra a hodně jsme běhali.

Chutnala mi tam rajská. K snídani byly moc dobré chleby s marmeládou. Já jsem si přidal.

Bohužel jsem v Říčanské hájence nebyl, protože jsem se slunil na pláži v Bibione.

Na Hájence se nám moc líbilo, doufám, že tam pojedeme znova.

Foto: Petra Weinholdová

ANEB PRIMA DEN S MEDVĚDEM

Teribear

Housenky

Ahoj čtenáři Kiwi magazínu, my, Housenky ze 4.H, jsme se 12. září zúčastnily skvělé akce s názvem Teribear hýbe Prahou, kterou pořádá nadace modelky Terezy Maxové.

Akce se konala na Letenské pláni. Běhali jsme, nebo chodili po vyznačené trase dlouhé 1,2 km. Za každý ušlý, nebo uběhnutý kilometr dostane tato nadace od sponzorů 50 Kč. Nadace potom peníze přerozdělí lidem, kteří je opravdu potřebují. Naše třída

si přečetla několik příběhů lidí, pro které se peníze vybírají a nakonec jsme se rozhodli, že bychom chtěli, aby námi vyběhané peníze dostala paní Sandra...

Její příběh je moc smutný. Je sama se 3 dětmi. Nejmladší dítě se narodilo s postižením. Paní Sandra se o něj ale pěkně stará. Aby to nebylo málo, prostřední dítě vážně onemocnělo a byl mu odoperován nádor. Paní Sandra to nevzdala, o dítě se starala, ale jeho léčba byla moc drahá. Bohužel, už jí nezbyly peníze

na nájem bytu...Ted' jí hrozí vystěhování a úřady by jí mohly děti odebrat... Přijde nám to strašné.

Proto jsme si řekli, že poběžíme nejvíc, co bude možné...Nakonec jsme všichni dohromady uběhli 177,5 km a vydělali paní Sandře 8875 Kč. Někteří z nás šli ještě běhat i s rodiči a ještě dodatečně počet kilometrů navýšili. A my doufáme, že se k této akci příští rok připojíte i vy.

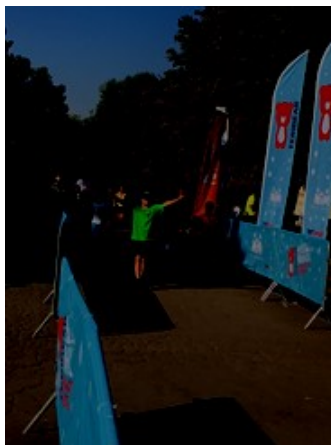
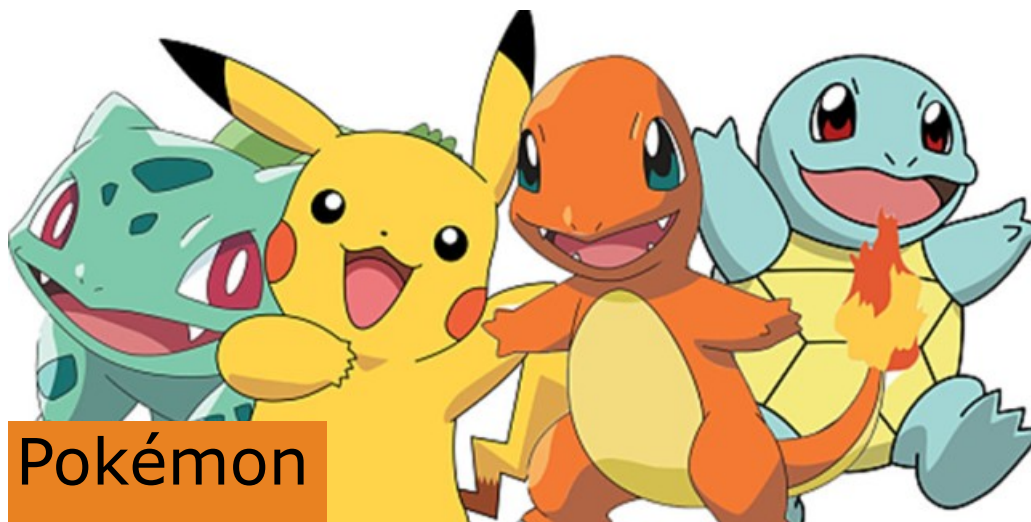

Foto: Alena Kolaříková

Pokémon

Historie fenoménu

Ema Humplíková, 5. D

Říkali jste si někdy, jak vlastně vznikli Pokémoni? Vše to začalo, když si sběratel brouků Satoshi Tajiri řekl, že vytvoří hru, která bude podobná jako jeho koníček. Na hře pracoval skoro 6 let a potom se konečně v roce 1996 objevila první hra Pokémon, a to Pokémon Red a Pokémon Green pro Gameboy. Brzy poté vznikla vylepšená verze Pokémon Blue a také základní balíček sběratelských karet Pokémon. Rok nato se začala vysílat první řada seriálu, objevil se ko-

miks a otevřel se specializovaný obchod.

Televizní seriál se natáčí dodnes a zatím vzniklo 924 epizod.

Následuje druhá a potom i třetí generace Pokémonů, které přinášejí vylepšená pravidla a další části herního světa, ale hlavně nové Pokémony. V roce 2000 vyšla hra Pokémon Yellow, ve které je hlavním Pokémonem Pikachu. V 2004 roce se splnil sen miliónům lidí, jelikož se uspořádal první celosvětový turnaj v

kartách Pokémon.

Na nějakou dobu se po Pokémonech slehla zem, ovšem tento rok vzkřísila Pokémony hra Pokémon Go. V současné době se také na pultech knihkupectví objevila i Neoficiální příručka: Staň se mistrovským trenérem!

A nakonec dobrá zpráva pro hráče: tento rok by měla vyjít hra Pokémon Moon a Pokémon Sun pro konzole Nintendo 3DS.

Nebezpečný Pokémon Go

Vojta Lančarič, 7. V

Chtěli byste se v budoucnu účastnit turnajů v Pokémon Go. Možná již za chvíli budete mít možnost účastnit se turnajů v České republice, ale jestli

jste nedočkaví, tak ve Varšavě se uskutečnil 2. října první oficiální turnaj Pokémon GO. Soutěžící měli osm hodin na to, aby chytili co nejvíce Pokémonů a jak už to tak na

soutěžích v hraní her bývá, odměny nejsou zrovna skromné. Vítěz měl totiž možnost získat roční stipendium na soukromé akademii, která soutěž pořádala, a tablet.

Ale Pokémon Go není jenom bezpečnou zábavou. Když se všichni dívají do svých mobilů a nedávají pozor, ledacos se může přihodit. Tak například jeden z hráčů ani ne 30 minut po tom, co byla hra zveřejněna, uklouzl, spadl do příkopu a zlomil si nohu. Lékařům poté tvrdil, že šel na procházku se psem.

Pokémony též nemají chytat

řidiči v autech, aby nehavarovali, varuje policie. Mezi vtipné příběhy patří stížnosti hráčů, že je bolí nohy a chodidla po několikahodinovém hraní. Dvě novozélandské hráčky se neváhaly vydat za Pokémony do oceánu na kajaku, čímž celkem riskovaly. Jeden běloch si zase hru stáhl a vyrazil za Pokémony do parku ve tři hodiny ráno. Při hledání narazil na dvojici hráčů, kteří ho

k nim dovedli. Jenže na tuto trojici narazil policista, v němž dva černoši a jeden běloch vzbuzovali podezření z překupování drog. Vše se nakonec vysvětlilo a policista se rozhodl začít s lovem také. Tito tři hráči policistu rovněž naučili jak hru hrát. Tak co stáhnete si hru také v touze stát se mistrem světa anebo si ji právě odinstalováváte?

Foto: blogto.com

Foto: viralfare.com

Rozhovor s Jardou Šafaříkem

Lotka Šnorová, 6. C

Proč hraješ Pokémon Go?

Protože jsem jako malý Pokémony miloval! Pokaždé když jsem čekal na ten seriál, táta mi to zakázal s tím, že je to blbost. Když ta hra vyšla, byl jsem úplně nadšený! Hned jsem si ji musel zkusit!

Co tě na té hře baví?

Baví mě, jak chodím, chytám Pokémony a taky to, že na začátku můžu chytit Pikachu a spoustu dalších věcí!

Co bys mi jako případné trenérce doporučil?

Chytat úplně všechny Pokémony. I když třeba Caterpie není vzácná, ale dostanu cukrátku na vývoj a hvězdný prach na vylepšování a zkušenosti do dalších levelů. Nejvíce doporučuji chytat Tentacooly a Eevee.

Jaký je tvůj nejsilnější Pokémon?

Je to Vaporeon, má 1.216 CP.

(Combat Power, pozn. autor-ky)

Jaký pokémon se ti nejvíce líbí?

Raichu, Pikachu, Bulbasaur, Charmander a Dratiny.

Děkuji za rozhovor!

Anketa - Pokémon Go

M. Kváš a D. Pícl, 6. B & V. Dytrychová, 6. A

Pokémon Go je celosvětovým fenoménem, a proto se redakce Kiwimagazínu rozhodla vyzpovídat několik žáků a také jednoho učitele, aby zjistila, co si o hře myslí.

Otázky:

1. **Jak dlouho hrajete Pokémony a v jakém jste levelu?**
2. **Co vás vedlo k tomu, abyste začal hrát Pokémony?**
3. **Doporučil byste tuto hru? A proč?**
4. **Jaký je váš nejlepší Pokémon?**

Jan Schwaller 6.B

1. Začal jsem 23. září a jsem ve 14. levelu.
2. Hráli to všichni, tak jsem to chtěl taky zkusit.
3. Ano, doporučuji to všem, kteří chtějí mít lepší kondičku.
4. Flareon.

Abdul Ghani Shaker 6.B

1. Asi tři měsíce, ale nemám data, takže jsem v 11. levelu.
2. Viděl jsem to u Pewdiepie a zalíbilo se mi to.
3. Určitě. Hráci se u toho pro-

jdou se a můžou lovit Pokémony.

4. Pigeot.

Pan učitel Zikeš

1. Od 16. července, jsem už ve 20. levelu.
2. Viděl jsem reportáž v televizi a přišlo mi to zajímavé.
3. Je mi to jedno, kdo hru hraje, ať ji hraje.
4. Wapoleon 1420

Světový pohár

Marek Kváš, 6. B

Špatný začátek, lepší konec. Přesně takhle by šlo definovat český tým na Světovém poháru. Začátek byl hrozný, prohra s Kanadou 0:6. Už před turnajem byli Češi pasováni do role velkých outsiderů celého turnaje. Ale potom přišel zápas s výběrem Evropy. Češi zase prohráli, ale tentokrát 3:2 až po prodloužení. Náš první gól na turnaji dal Jakub Voráček

v 34. minutě (ve 14. minutě druhé třetiny). Druhý gól dal ve třetí třetině Martin Hanzal. Po dvou zápasech jsme měli 1 bod a šanci na postup minimální. Šance na postup se definitivně rozplynula, když USA prohráli s Kanadou 2:4. Bylo tedy jasné, že Češi nepostoupí. Ti se ale nevzdali a chtěli vybojovat alespoň jednu výhru. A podařilo se! Česko vyhrálo nad USA 4:3. Oba

bratři Michálkové přispěli gólem (Milan dal 2 góly). Další gól přidal obránce Andrej Šustr. Češi tak skončili na SP na 7. místě.

Ve finále SP porazila Kanada tým Evropy 3:1 a 2:1 a podle očekávání turnaj ovládla. Naopak tým Evropy byl asi největším překvapením turnaje. SP pro Čechy skončil průměrně až podprůměrně.

Singltrek pod smrkem

Daniel Pícl, 6. B

V pátek večer jsme vyrazili s rodiči a kamarády do Nového Města pod Smrkem, kde jsou v lesích speciální trasy pro kola-singltreky. Ubytování jsme měli zajištěné v chatě v kempu, který se nachází nedaleko nástupního místa na cyklistické trasy.

V sobotu ráno jsme vyrazili na kolech k centrálnímu parkovišti, kde jsme najeli na naši první trasu. Vedla lesem a pro orientaci sloužily dřevěné sloupky se šipkami. Šipky mají barvy podle obtížnosti jednotlivých tras – skoro jako na sjezdovce. Cesty jsou většinou jednosměrné. Abychom se rozjezdili a naučili dobře v terénu jezdit, měli jsme namířeno na trasu modrou. Jmenuje se Hřebenáč. Moc jsme nevěděli, co od toho máme čekat, ale zvládli jsme to. Po zdolání celého okruhu

jsme dojeli k Singltrekcentru a restauraci. Tam jsme si dali oběd, odpočinuli si a než se celá naše skupinka zvedla, trénovali jsme na umělé vytvořených „hupech“ v blízkosti restaurace. Pak jsme se vydali k červeně označené trase se jménem Obora, která byla také velice pěkná. Zpátky do našeho kempu jsme dojeli přesně v šest hodin večer. Měli jsme již připravenou výbornou večeři. Další den ráno jsme jeli na kolech úplně na druhou stranu, než na které jsme jezdili první den. Vyšlapali jsme kopec ke Streitově obrázku a potom jsme jeli po černé trase Okolo Méděnce k chatě Hubertce. To je jedna z nejstarších chalup v Jizerských horách, kde jsme si dali k svačince výborný borůvkový koláč. Poté jsme jeli po Libverdské straně ke

krásné výletní restauraci Obří Sud nad lázeňským městem Lázně Libverda. U restaurace je malá zoologická zahrada, kde chovají všechny možné druhy okrasných ptáků, spoustu koz, osmáky, a morčata. Po obědě jsme se vrátili Ludvíkovským traversem do našeho kempu, abychom si stihli zabalit věci, uklidit a odjet domů do Prahy.

Trasy kolem Nového Města jsou podle mě velice povedené, v krásném prostředí Jizerských hor. Opravdu stojí za to Nové Město navštívit.

Foto: liberec.idnes.cz

Temný Gotham v televizi

Sergej Kuroedov, 9. P

Gotham americké televizní stanice Fox je první neanimovaný seriál, který je nějakým způsobem svázán s Batmanem. Konkrétněji se jedná o prequel (prequel = film/literární dílo/seriál ukazující minulost originálu) vyprávějící o mladém komisaři Gordonovi, kterého není třeba fanouškům filmového Batmana či komiksových předloh blíže představovat.

Námět tedy pochází z továrny amerického komiksového vydavatelství DC a jak má DC ve zvyku, je celý seriál, oproti

komiksům, filmům či seriálům ze stáje Marvelu, víceméně výkony a dějem. Jelikož je to prequel k Batmanovi, vyskytují se v seriálu postavy, jež známe už z filmů, jako je třeba James Gordon, Harvey Dent, Bruce Wayne nebo jeho oddaný sluha Alfred Pennyworth.

Děj původně pojednával o smrti rodičů Bruce Wayne, ale odklonil se k bojům mezi mafií, kdy Oswald Cobblepot, neboli Penguin, ovládl celé město, když začínal jako sluha Fish Mooney. Právě u něj

je vidět genialita celého děje. V současné době běží již třetí série, ovšem ta je zatím trochu slabší a očekával jsem něco víc. Na tu by měla navázat minimálně ještě jedna další série, ale Fox si své plány nechává v tajnosti. Osobně je to můj nejoblíbenější seriál a doporučil bych ho každému, obzvláště pokud má mraky volného času a neví, jak s ním užitečnější naložit, a chová nezměrnou lásku k seriálům, které čerpají námět ze stránek komiksů.

Kdo je prokleté dítě?

Cecílie Sekalová, duchem stále 8.T

Letošního 24. září jakoby začalo v našich knihkupectvích působit kouzlo obracející čas – tak jako před řádkou let zase čekali před knihkupectvími čtenáři všeho druhu a věku, aby si koupili novou knihu o Harrym Potterovi, tentokrát knihu Harry Potter a prokleté dítě, jejímž mistrným překladem se Petr Eliáš zasloužil o to, že čtenáři mohli knihu čist vskutku s požitkem a jako jedni z prvních mimo anglicky mluvící svět ve své mateřštině. A čas jakoby se vskutku vrátil, a knihy mizely pod rukama čtenářů dřív, než byste stačili říct „Famfrpál“. Ke mně kniha a kouzlo vráceného času doputovaly až asi o týden později. Začala jsem číst a nemohla jsem přestat, dokud jsem nedošla k samotnému konci.

Čtenář zvyklý na předchozí knihy je trochu zaražen už formou – nejde o běžný text, nýbrž o formu scénáře. Nicméně jeho fantazie, podepřená všemi filmy, čtenáři jistě umožní vše si živě představit, snad se trochu i přenést do sálu londýnského divadla Palace Theatre, kde se hra hraje. Už na konci po-

sledního filmu mohl ostatně vidět své oblíbence jako dospělé rodiče, doprovázející potomky na cestu do bradavické školy, takže ho tolik nepřekvapí a nevyděsí líčení Harryho rodinného života. Příběh začíná vlastně tím, že Harryho mladší syn je zařazen do zmijozelské koleje, a stává se tak jakousi černou ovčí rodiny. Hodně se zde cestuje časem, alternativními realitami kouzelnického světa, ale místo má i vztah Harryho a jeho dětí, síla přátelství a opravdové lásky. Mudlovské vrácení času je nedokonalé i proto, že knihu nenapsala sama Rowlingová, nýbrž Jack Thorne (podle jejího námětu), což se negativně odrazilo na jednání a vystupování jednotlivých postav, které si nebyly tak docela podobné (např. Severus Snape, který se ve všech předchozích dílech usmál dohromady snad dvakrát, to v tomhle díle stihnul desetkrát na jedné dvojstraně). Mudlovský čtenář ovšem jistě ocení, že se kouzlo podařilo alespoň takto, že se mohl na chvíli vrátit a pozdržet alespoň na pár hodin ve světě

čar a kouzel. Fanouškům předchozích dílů ji proto lze jen doporučit (pokud je to vůbec zapotřebí) koneckonců i proto, že se dozvědí ledacos navíc, například kdo je ono prokleté dítě a nahlédnou pod pokličku všem nejasnostem, jež se udály po velké bitvě o Bradavice.

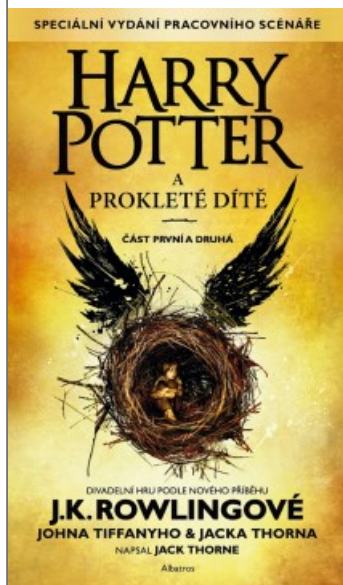

Foto: albatros.cz

Obr Dobr

Klára Skořepová, 5. D

Dne 12. října jsme navštívili s mým tátou a sestrou kinosál, kde se promítal film Stevena Spielberga Obr Dobr. Před zhlédnutím filmového zpracování jsem přečetla knižní předlohu, která je dle mého názoru lepší než film.

Jde to pohádkový příběh, který se odehrává v současném světě. Hlavní postavou je osiřelá holčička jménem Sofie, která žije v Londýně. Jedné noci se Sofie probudí a uvidí obra, kterého by vlastně vidět neměla. Jeho úkolem je totiž roz-

nášet sny. Obr tedy Sofii vezme s sebou a budou spolu zažívat všemožná dobrodružství! Poté, co obr Dobr zjistí, že zlí obři se chystají do Londýna, kde chtějí sníst děti, připraví sen pro anglickou královnu, v němž ji před tímto nebezpečím varují.

Půlstoletí Star Treku

Sára Jankovičová, 8. T

Každý z nás už určitě někdy něco slyšel o Star Treku. Letos uběhlo 50 let od jeho vzniku. Původní televizní seriál, jehož duchovním otcem byl Gene Rodenberry, se od té doby dočkal zrušení, různých animovaných verzí, „znovuzrození“ ve filmu a v současnosti se považuje za největší sci-fi fenomén. Star Trek prošel docela slušnou evolucí a má mnoho podob. První epizoda původní série byla odvysílána roku 1966. Z dnešního pohledu seriál vypadá trochu legračně, ale tehdy předčil svou dobu.

Děj se odehrává ve 23. století ve vesmíru (jak to obvykle ve sci-fi bývá). Na televizní obrazovce nám seriál ukázal řadu zajímavých vynálezů. Mezi ně patřily kupříkladu komunikátory, kterými se posádka hvězdné lodi Enterprise dorozumívala, tažný paprsek nebo slavná virtuální realita. Tyto dříve neuvěřitelné vynálezy, které opravdu patřily jen do světa sci-fi a obyčejný smrtelník si o nich mohl nechat jen zdát, neboť byly tak úžasné, že si je nemohl dovolit, patří dnes do našeho každodenního života.

Třeba komunikátory posádky vypadají jako dnešní zaklápěcí mobily a do virtuální reality se dnes dostane skoro každý.

Jak už bylo výše řečeno, v podstatě se celý děj odehrává ve vesmíru, který brázdí vesmírná loď Enterprise. Možná vám to připomene jiné známé sci-fi, a to Hvězdné války. Právě tento film nakopl společnost Paramount Pictures k natočení filmového Star Treku, který v roce 1979 navázal na seriál ukončený v roce 1969. Filmová série dnes obsahuje celkem třináct celovečerních filmů.

Mezi nejznámější postavy Star Treku patří například Spock, kterého charakterizuje jeho zvláštní obočí, špičaté uši a absence emocí. Dále je třeba zmínit Pavla Chekova, navigátor, kterého v novější verzi ztvárnil nedávno zesnulý Anton Yelchin. Opomenout nesmíme ani kapitána Jamese T. Kirka, popřípadě Jean – Luc Picarda nebo nadporučíka Data ze série Nová generace, která byla natáčena v 80. letech.

Možná jste zaznamenali, že již od srpna je ke zhlédnutí

právě 13. díl Star Treku s podtitulem *Do neznáma*.

Filmové zpracování Star Treku bych doporučila, je to dobře natočený film a fanoušci sci-fi, kteří náhodou ještě filmy neviděli, by si neměli nechat ujít nový díl, popřípadě si najít čas na zhlédnutí i těch ostatních. Musím se přiznat, že pár dílů tohoto dnes již obstarožního seriálu jsem viděla, ale zdaleka ne všechny, tudíž nemůžu dělat chytrou a tvrdit, jak je seriál příšerný, nebo naopak naprosto skvělý. Star Trek je však v mém sci-fi žebříčku hodně vysoko.

Foto: startrek.com

Freddie Mercury

Sára Jankovičová, 8. T

Ikdyž je mým zvykem psát o osobnostech, které zemřely v poslední době, tentokrát jsem se rozhodla napsat pár řádek o legendě, která zemřela v minulém století. Letos se totiž slaví 25 let od smrti Freddieho Mercuryho.

Freddie se narodil 5. září 1946 v Stone Town, jeho skutečné jméno je Farrokh Bulsara. Zpíval v rockové skupině Queen a fungoval i jako skladatel. Byl, a stále je, považován za jednoho z nejvýznamnějších a nejúspěšnějších zpěváků

v historii, a to hlavně díky své nekonečné extravaganci při vystupování. Roku 1995 byl poslán do Bombaje, kde žil a studoval na internátní škole. Školu později ale z neznámých důvodů opustil, vrátil se domů a dostudoval v klášterní škole.

V roce 1969 se Freddie seznámil s kytaristou Brianem Mayem, Rogerem Tailorem a Timem Staffelem, kteří roku 1968 založili skupinu Smile. Ta ale brzy začala krachovat, i když se začátek zdál slibný. Sám Freddie navrhl, aby se k nim přidal a oni souhlasili. Jedinému Timu Staffelovi se jeho návrh příliš nelíbil a nakonec z kapely odešel. Zbýlá čtveřice je nám dodnes známa jako skupina Queen, jedna z nejznámějších a nejlepších kapel na světě. Mezi jejich největší hity patřily mimo

jiné *Bohemian Rhapsody*, *We Will Rock You* nebo *We Are The Champions*.

Freddie si vysloužil hodně špatnou pověst. Šířily se o něm pomluvy, že byl závislý na drogách, kterými přitom opovrhoval.

Život rockové legendy vyhasl 24. listopadu 1991

v Londýně. Příčinou byla choroba AIDS.

Je až smutné, že zemřel v poměrně nízkém věku. Kolik dalších hitů by se svou kapelou představil, to už se teď nedozvíme.

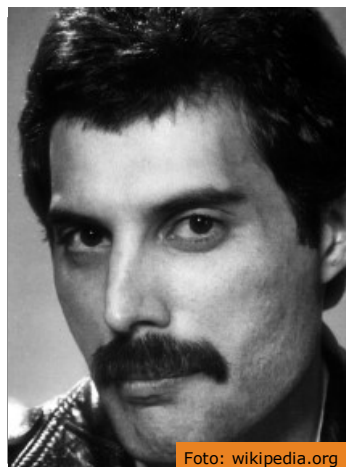

Foto: wikipedia.org

Tvoje tvář má známý hlas

Ema Humplíková, 5. D

Letos na podzim odstartovala 2. řada velmi oblíbené soutěže *Tvoje tvář má známý hlas*. V loňské první řadě se stala celkovou vítězkou Hana Holišová. Tato soutěž má vždy 8 soutěžících. V úvodu soutěže k nim někde (kam si vyberou) přijde Ondřej Sokol (moderátor) a dá jim karton, na němž je plachta. Soutěžící tu plachtu rozbálí a tam je (na fotce) zpěvák/zpěvačka, kterého musí do týdne co nejpřesněji napodobit (každý má jiného a každý je někde jinde). Po týdnu trénování jdou popořadě na pódium a tam se předvedou. Porotci se na to celou dobu dívají a popořadě jejich výkony hodnotí. Na konci

porotci rozhodnou, kdo byl nejlepší a ten získává peníze, které posílá vybrané charitativní organizaci.

Letos mezi soutěžící patří:

Marta Jandová – rocková zpěvačka, David Gránský – herec, Jan Cina – herec, Roman Vojtek – herec, tanečník a zpěvák, Anna Slováčková – začínající herečka, dcera Felixe Slováčka a Dády Patrasové, Ivana Jirešová – herečka, Miroslav Etzler – herec a Martina Procházková – herečka. Dále tam jsou 3 stálí porotci: Jakub Kohák – filmový režisér, Iva Pazderková – herečka a Janek Ledecký – zpěvák. V každém díle se však můžete setkat i s jedním hostujícím porotcem. Mezi nimi se

objevily takové hvězdy jako třeba herečka Hana Holišová, Michal Suchánek, Marek Taclík, Adéla Gondíková nebo Jiří Mádla.

Nejvíce se mi zatím líbila Marta Jandová jako Alice Cooper a Jan Cina jako Madonna.

Naopak se mi vůbec nelíbil David Gránský jako Nina Simone, který v prvním kole vyhrál.

Velmi důležitou součástí tohoto pořadu jsou také maskéři, kteří vždy připraví herce tak, aby se co nejvíce podobali originálu.

Kdybyste chtěli sledovat *Tvoje tvář má známý hlas*, dívejte se na televizi Nova každou neděli ve 20:20.

Foto: mediaguru.cz

Znáš únikové hry? Už jsi někdy luštil(a) šifry, aby ses dostal(a) k dalšímu klíči?

A co takhle vyluštit si klíč k dalšímu stanovišti?

Přijď si to zkusit na šifrovačku, únikovou hru v terénu!

Přihlas se sám (sama) nebo spolu s kamarády (nejen ze školy),
do party bereme i rodiče J

Na šifrovací hře po okolí své školy uvidíš, co jsi ještě neviděl(a),
a uslyšíš, co jsi ještě neslyšel(a).

Klíčem k postupu ti budou správně vyluštěné šifry z předchozích stanovišť.

**Tým, který se do cíle dostane jako první, se může těšit na prvo-
třídní odměnu**

*** dárkový poukaz na únikovou hru ***

Neváhej a přihlas sebe nebo svůj tým!

www.kpsjizni.cz/sifrovacka/

Pro úspěšné zdolání jednotlivých klíčů nepotřebuješ mít žádné
specifické znalosti, nýbrž hodně důvtipu!

B	B	Y	Y	N	S	B	Y	Y	A	B	Y	S	B	Y
B	T	B	Y	Y	S	Y	S	Y	B	Y	B	A	B	R
B	S	E	M	S	B	S	P	O	S	B	B	R	B	I
B	L	S	O	V	S	E	S	J	B	E	B	N	B	E
B	S	K	O	L	S	I	S	K	B	U	B	L	B	I
C	H	H	Y	Y	H	Y	K	Y	Y	T	H	Y	Y	E
R	Y	E	Y	Y	N	H	E	Y	M	Y	H	H	A	J
S	H	Y	I	S	H	Y	S	B	S	H	B	V	B	
S	N	A	Y	B	Y	Y	Z	Y	Y	S	Y	B	V	B
S	U	S	V	B	Y	E	Y	T	B	O	V	B	B	B
S	O	U	Y	B	S	Y	T	B	Y	R	A	B	N	B
B	S	B	S	U	S	B	B	N	B	S	B	A	B	J
D	H	E	H	Y	Y	H	Y	H	T	E	T	U		
H	Y	N	E	H	J	Z	H	A	P	H	Y	Y	A	Y
H	D	Y	N	Y	Y	H	H	E	H	J	S	I		

MÁŠ VE ŠKOLE SAMÉ JEDNIČKY ?
UMÍŠ VŠECHNY TÁBOROVÉ ŠIFRY ?

TAK TO TI STAČIT **NEBUDE !!!**

POKUD SI VĚŘÍŠ, PŘEMLUV RODIČE NEBO
JINÉHO DOSPĚLÁKA, SESTAV TÝM 3-6 OSOB
A PŘIHLAŠTE SE NA SQĚLOU AKCI

ŠIFROVAČKA KPŠ

NEDĚLE 6.LISTOPADU 2016 9:30 - 15:30

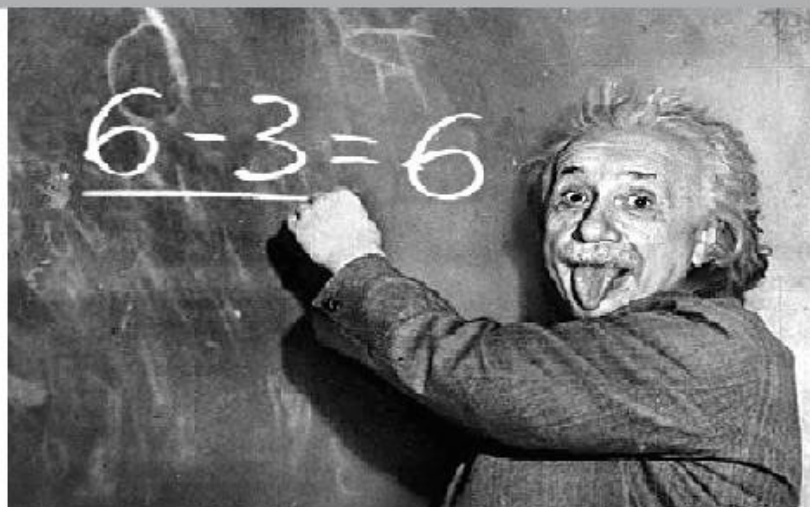
VÍCE INFO NA WWW.KPSJIZNI.CZ

POZOR NEBUDE TO PRO DÁMIČKY

ZA FINANČNÍ PODPORY

Městská část
Praha 4

Limeriky 8. Š & T

Jedna holka z Tokia,
jmenuje se Sofia.
Namlela si hubu,
když spadla z dubu.
Ta naše nešika z Tokia.

Veronika Hylská

Byla jedna babička,
jmenovala se Mánička.
Jednou přišla do hospody,
objednala si tam sud pitné
vody,
ta naše stará babička Mánička.

Bára Kirchen

Mladý puberták z Prahy
rád se bavil s vrahy.
Rád je pořád zlobil,
než ho jeden zabil,
mladého pubertáka z Prahy.

Tomáš Jaroš

Byl jeden kohout z Ruska,
celého ho snědla Zuzka.
Slepice se naštvaly,
a tak Zuzce utekly,
ty slepičky z Ruska.

Alex Nahodil

Jeden kluk z Polabí,
v hlavě má kulový.
Nechodí moc do školy,
nerad dělá úkoly.
Hloupý kluk z Polabí.
Lenka Kalendová

Byla jedna liška, hubená jako
tyčka.
Na postavě si zakládala, kaž-
dé ráno sportovala.
Sportovala ve dne v noci,
nebylo jí už pomoci.
Ta naše liška tyčka.

Simona Křížová

Byla jedna žačka z Vídně,
učila se velmi bídně.
Sbírala známky den co den
a na zahradě měla len.
Taková byla žačka z Vídně.

Adéla Kranyšová

Starý Pepa z města Prahy,
viděl čtyři velký vrahy.
Volal poldy s velkou károu,
znal se taky s poldou Márou.
Ten starý Pepa z Prahy.

Honza Frydrych

Byl jeden dědouš z Berouna
a ten hledal berana.
Beran se schoval ve stodole,
tam jezdil na kole.
Ten beran z Berouna.

Vojta Klán

Stará paní z Berlína,
ráda lidi proklíná.
Jednou to tak přehnala,
mladého pána zabila.
Ta čarodějka z Berlína.

Majda Kratochvílová

Byl jeden mužik z Kanady,
který u sebe nosil nožík
z Granady.
Lidi sice nebodal,
ale rukojeť uhlodal.
Ten starý mužik z Kanady.

Viky Glacová

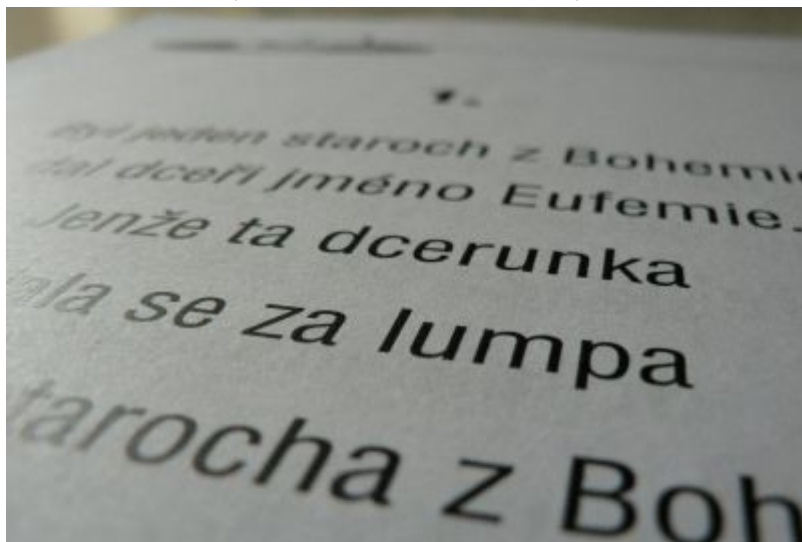

Foto: zajímavaveuceni.cz